

BEKÖSZÖNTŐ

A SIKLÓSI KATOLIKUS PLÉBÁNIA TÁJÉKOZTATÓJA

„Június volt s ujjongtunk, nincs tovább,
Most gyertek szabad mellű örömök,
S pusztuljatok bilincses iskolák!”

Kedves vendégek, szülők, nagyszülők, kollégák, kedves gyerekek!

E sorokat Ady Endre írta több mint száz évvel ezelőtt, de valljuk be, kedves felnőttek, ezt éreztük mi is annak idején júniusban, s egyáltalán nem baj, hogy ti is ezt gondoljátok most gyerekek. Így van ez rendjén! Minden szeptemberben, amikor elkezdünk egy új tanévet, arra gondolunk milyen hosszú lesz az előttünk álló 9 hónap, de így visszatekintve csak egy röpké pillanat. És most elérkezett a rég várt nap! Itt a tanév vége! 186 tanítási nap után lezártuk a tanulmányi évet, s az ünnepséget követően az osztályfőnökök kiosztják a bizonyítványokat.

A tanévzáró mindig számadás is az elvégzett munkáról. Pedagógiai hitvallásunkban azt valljuk, hogy az iskola két alapfeladatának: az oktatásnak és a nevelésnek megfelelő összhangban kell lennie. Nekünk, pedagógusoknak az a dolgunk, hogy a ránk bízott tanulókkal elsajátíttassuk – természetesen különböző változatos módszerekkel – az adott tananyagot. Nevelést pedig minden pillanatban, minden tettünkkel végzünk, persze a leglátványosabban a sokféle hitéleti, iskolai és iskolán kívüli programmal. Mindez azonban sohasem mehet a tanulás rovására. Ezt az összhangot, úgy gondolom, sikerült megtalálni az idei tanévben is.

A 2015/2016-os tanévben 9 osztályunkba 120 tanuló járt. 3 napközis és 3 tanulószobai csoportot működtettünk. A napi oktató-nevelő munkát 15 főállású és 4 óraadó pedagógus látta el. Munkánkat 5 technikai dolgozó segítette. A lehetőségekhez mérten igyekeztünk, hogy a tehetséges tanulók megkapják azt a többletet, ami segíti kibontakozásukat. A rászorulóknak a felzárkózás lehetőségét biztosítottuk. Intézményünk nevelőtestülete e tanévben is elvégezte azokat a feladatokat, amelyeket célul tűzött ki maga elé.

Intézményünk 25 évvel ezelőtt, 1991-ben alakult ismét katolikus iskolává. E szép jubileum áthatotta az egész eltelt tanévünket: örömmel gondolok a Szent Imre-napunkra, az iskola által szervezett történelmi vetélkedőre, az elkészült digitális évkönyvünkre, az iskola elmúlt 25 évét bemutató tablósorozatra, a jubileumi faliújságra és a nagyon szépen megszervezett jubileumi napunkra április 22-én. Köszönöm minden kollégámnak, az iskola minden diákjának és a plébánia munkatársainak a jubileumi programok szervezésében nyújtott munkáját. Fenntartónknak, a Pécsi Egyházmegyének köszönöm az ünnepi eseményekhez nyújtott anyagi támogatását.

Nagy örömeinkre szolgált, de nem kevés nehézséget okozott, hogy a tanév közben, szeptember és január között zajlott le az iskola két épületének energetikai korszerűsítése. A közel 100 millió forintos beruházásból sikerült szigetelni az épületek külső falait, kicserélni közel 70 nyílászárót és felújítani a főutcai homlokzatot. A munkálatok sok türelmet és többletmunkát igényeltek a kollégáktól és a diákoktól egyaránt, de azt gondolom megérte: a felújítás eredményeként elmondhatjuk, hogy a környék legszebb iskolája lett a miénk! Hálás szívvel gondolok az iskola technikai dolgozóira, akikre a legtöbb plusz feladat hárult. Köszönöm minden kollégámnak, a szülőknek és a diákoknak az iskola felújításában végzett munkáját.

A tanév eseményei közül mindenképpen kiemelkednek még a következő programok: Őszutó című rendezvényünket az alsó tagozatos osztályok készítették a szülők és nagyszülők nagy örömeire. Advent 3. vasárnapján az énekkar műsorával és agapéval kedveskedtünk a siklói híveknek. Mindkét rendezvényünk olyan nagy sikert aratott, hogy a jövőben szeretnénk hagyománnyá tenni azokat. Április 16-án házigazdái lehettünk az egyházmegyei sportnapnak, melyen az iskola minden pedagógusa és számos diákja is képviseltette magát. Büszkéek lehetünk arra, hogy helytálltunk a szervezésben és az egyházmegyei iskolák közötti versenyben is. Június 4-én ismét színvonalasan szerepelt és képviselte iskolánkat énekkarunk és néptáncsoportunk a művelődési házban megrendezett népdalmaratonon. A nagyobb rendezvények mellett még számos kisebb programot is szerveztünk, melyek mind-mind a gyermekeink fejlődését szolgálták.

Nagyon büszke vagyok arra, hogy idén is sok városi, megyei, területi, sőt országos versenyen, pályázaton vettek részt diákjaink, szép eredményekkel. Köszönöm e gyerekek hozzáállását, kollégáim munkáját. Ezen eredmények az iskola jó hírét viszik tovább. Versenyeredményeinket külön is olvashatják a honlapunkon.

Batki Ottó igazgató

(A tanévzáró beszéd a Siklói Római Katolikus templomban hangzott el 2016.június 20-án.)

Az újonnan szenteltek bemutatása

Sas Norbert

1992. október 11-én született Mohácson. Szülei negyedik gyermekeként látta meg a napvilágot, és katolikus családban nevelkedett.

Általános iskolai tanulmányait a Lánycsói Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskolában végezte, ahol hitoktatásban is részesült. Érettségijét a Mohácsi Kisfaludy Károly Gimnáziumban szerezte.

Már kisgyermek korától kezdve rendszeresen ministrált a lánycsói templomban, ami meghatározta az életét és gondolkodását. Papi hivatásának megszületésében hatással voltak rá a lánycsói plébánián szolgáló papok.

Gimnáziumi tanulmányai alatt megerősödött benne a hivatás gondolata. Különösen nagy hatással volt rá ebben az időben Bognár Attila András atya, személyes papi jelenlétével, segítségével, támogatásával és példájával.

Tizennyolc évesen, az érettségi után felvételét kérte a Pécsi Egyházmegye papnövendékei közé, a sikeres felvételi után dr. Udvardy György püspök úr teológiai tanulmányainak elvégzésére Esztergomba, az Érseki Papnevelő Intézetbe küldte.

Szentelési jelmondata:

„Én azonban nem akarok mással dicsekedni, mint Urunk, Jézus Krisztus keresztségével.” (Gal 6,14)

Berecz Tibor

1990-ben született Szekszárdon, születésétől fogva Szakadát, egy kis Tolna megyei faluban élt, nevelkedett. Akkoriban Hopp Ferenc volt a plébános a szomszéd településen, így első osztálytól kezdve hozzá járt hittanra. Szülei és nővére, bár nem hívők, soha semmiben nem akadályozták, hogy hetente hittanra és szentmisére járjon, így iskolásként a keresztséggel kezdve a szokásos

lépésekben részesült a szentségekben. Amit hittanon és szentmisén hallott, érdekelte, komolyan vette; de a papság gondolata még egyáltalán nem merült fel benne. 7. osztály végén volt a bérmelegedése, ami után körülbelül két héttel érezte, pap szeretne lenni; ezt nem sokára meg is osztotta másokkal.

Egy bő évvel később, 2005-ben Pécsre került a Ciszterci Rend Nagy Lajos Gimnáziumába, ahol kollégista lett. Az itt töltött négy esztendő életre szóló volt számára. A kollégium, az iskola légköre és a ciszterciek jelenléte mellett még az iskolai kórus, az akkoriban Pécsen megalakult Antiókha közösség, és a Pécshez közeli görcsönyi plébánián tett látogatások voltak nagyon meghatározóak számára. Közben nem titkolta, hogy papságra készül.

Érettségit követően jelentkezett és felvételt nyert a pécsi egyházmegyes papnövendékek sorába. Budapestre került a Központi Papnevelő Intézetbe, majd három év után Rómába a Pápai Német-Magyar Kollégiumba, ahol újabb három évet töltött.

Előző év októberében Rómában szentelték diakónussá. Gyakorlati évét Pécsen a kertvárosi plébánián töltötte.

Szentelési jelmondata:

„Isten nem azt nézi, amit az ember. Az ember a külsőt nézi, az Úr azonban a szívet.” (vö. 1Sám 16,7)

Újmiséit a következő időpontokban és helyeken mutatja be:

Június 19. 15.00	Szakadát
Június 26. 10.00	Diósberény
Június 26. 16.00	Pécs-Kertváros – horvát nyelvű
Június 26. 18.00	Pécs-Kertváros

Láposy Péter

1990. április 5-én született Pécsen. Itt a Szent Mór Iskolaközpontban kezdte el az általános iskolát, majd a gimnáziumot is itt fejezte be és érettségizett. Öt évig zongorázott, ezután ütős hangszereken tanult. A zene azóta is nagyon fontos számára, szeret zenét hallgatni, maga is szívesen énekel, illetve a zongorázás kedvelt kikapcsolódás számára. Körülbelül tíz évig aktívan tájfutott, szemináriumba lépése óta erre kevésbé volt lehetősége, de a futás azóta is fontos életében, és az aktív pihenés idejét jelenti számára.

Időközben kiköltöztek családjával Kővágószőlőre, bár az életük nagyrészt továbbra is Pécssett zajlott, hiszen szülei is ott dolgoztak, és ő is két húgával együtt oda járt iskolába.

2009-ben érettségi után, meghallva az Úr hívását, jelentkezett, és felvételt nyert a pécsi egyházmegyes papnövendékek sorába. Budapestre került a Központi Papnevelő Intézetbe. Itt három évet tanult. 2012-től Rómában folytatta tanulmányait a Pápai Német-Magyar Kollégiumban. Tavaly októberben szentelték diakónussá Rómában. Gyakorlati évét a szekszárdi plébánián töltötte.

Bár hívő családban nőtt fel, katolikus iskolába járt, így a szentmisére járás, az imádság, a hit természetes részei voltak életének, de volt egy pont, amikor mindez személyes döntéssé vált. Ezt követte nem sokkal később, a gimnázium vége felé a papság gondolata: úgy érezte, hogy az Úr élete eseményein, a körülötte élők szavain, tettein és belső vágyain keresztül a papi szolgálatra hívja. A szemináriumban eltöltött évek alatt, a sok nehézség, belső küzdelem ellenére ez a meggyőződése egyre erősödött, és ma is úgy gondolja, hogy ezen az úton kell a Jóistennek az életében megtapasztalt minden emberi értelmet felülmúló szeretetére (vö. Ef 3,19) válaszolnia.

Ennek a váagnak a kifejezője választott jelmondata is Jézus főpapi imájából:
„A szeretet, amellyel engem szeretsz, legyen bennük.” (Jn 17,26).

Újmiséit a következő időpontokban és helyeken mutatja be:

Június 18. 16:30 Kővágószőlős

Június 26. 16:30 Szekszárd

Gondviselés (11.)

Az emlék tizennégy éves, amikor kilenc éves Boglárka lányommal először repültünk, az élet úgy hozta, Bulgária helyett Máltára. Éjfélkor indultunk Siklósról, hogy két órával gépünk indulása előtt a repülőtéren legyünk, már akkor is koros Ladámat a repülőtértől néhány kilométerre lévő Üllő lakótelepén parkoltam le, és gyalogösvényen mentünk a repülőtérre a friss hajnali napfényben. Bogi a nagymamájától kapott egy kicsi Szent

Antal szobrocskát, azt szorongatta, láthatóan tartva a repüléstől. Én is tudtam, a mai nap neki egész életére meghatározó első élmény lesz...

A repülőtéren a beszállító pultnál előttünk egy utastárs nagy hangon követelődzött egy kiválasztott helyért, udvariasan leszerelték, ellenőrzésünk után a kedves alkalmazott azzal adta a beszálló kártyákat, ez egy jó hely a szöszki kisfiúnak az ablak mellett, és a mellette lévő is üres. Én javítottam ki: nem kisfiú!

Tényleg jó hely volt, a gép bal oldalán a szárnyak előtt, kiváló kilátással oldalra, előre. Bogi behúzott nyakkal, némán szemlélődött, nyugtatgattam, a lelki segítséget továbbra is a szorongatott Szent Antal szobrocska adta. Reggel 7 órakor felbúgtak a hajtóművek, kigurultunk az északnyugati kifutó végére. Ott megálltunk, rövid várakozás után pontban 7 óra 15 perckor felüvöltöttek a hajtóművek, indultunk, ilyenkor üvöltésük a gyorsan növekvő sebességgel, a kerekek dübörgésével, a gép rázkódásával egyre félelmetesebb. Az én lányom mindenét összehúzza ült, szorítva a szobrocskát. Van egy sebesség, amikor a gép elemelkedik, ez egy kicsi csoda, az üvöltést, dübörgést, rázkódást hirtelen a suhanás, a levegő surrogása veszi át, az utasban érdekes érzéssel az intenzív emelkedéstől. Lányom érdeklődve nézett körbe. Meredeken emelkedtünk, majd emelkedés közben erősen bedőlt a gép baloldalra, kanyarodtunk az északnyugati irányból délnyugat felé. Bogi megkapaszkodott, óvatosan kipillantott az ablakon és másodpercek múlva ámulva mondta: Apa, nézd, milyen gyönyörű! Alattunk a reggeli napfényben fürdő Budapest volt. Sikongva ismerte fel a Dunát, az Országházat, a hófehér Erzsébet hidat, a félelem pillanatok alatt nyomtalanul elmúlt. A következő meglepetés néhány perc múlva a Balaton volt. Utána kérdően nézett rám: Apa, azt mondtad, kapunk enni! Éhes vagyok! Útitársaink jelentős része még falféher volt a gyors emelkedéstől.

Finom reggelit hozott a légikisasszony, szeretettel nézve a kis szőkére, kérdezte, mit kér a kisfiú? Jött is a morcos válasz: Nem vagyok kisfiú! Mit kér a kis ember, javította, majd rám nézett: És a nagypapa? Bogitól jött a válasz: Nem nagypapa, ő az apukám!

Az Adriai tenger felett „kirándultunk” egyet a suhanó gépben, és tudtam, ez a repülőút is életre szóló gyönyörű emlék lesz mindkettőnknek. Hála, hála, hála ezért a Teremtőnek, hogy figyelt ránk! Mert lehetett volna másképp is, de nem úgy lett.

Siklós, 2016. május 16.

Mehring Antal

Júliusi programjaink:

Július 1. Péntek	18 órakor Szentmise a rózsafüzér társulat élő és elhunyt tagjaiért.
Július 2. Szombat	Plébániai zarándoklat Pécsre a Havihegyre. / Indulás Siklósról 8 óra 30 perckor/ 16 óra 30 perctől Imaóra a siklósi templomban. 18 órakor Szentmise a fatimai Szűzanya tiszteletére.
Július 3. Vasárnap	16 órakor Szentmise Kisharsányban. 16 óra 30 perctől Rózsafüzér titokcsere és szentségimádás a siklósi templomban.
Július 7. Csütörtök	6 órakor Szentmise az Oltáriszentség tiszteletére. 24 órás szentségimádás.
Július 8. Péntek	6 óra 30 perckor litánia és szentségbetétel. 7 órakor szentmise a siklósi templomban.
Július 9. Szombat	Plébánia zarándoklat Mátraverebély-Szentkútra.
Július 10. Vasárnap	Gyermekmise a siklósi templomban.
Július 11-16	Hittantábor Püspökszentlászlón.
Július 14. Csütörtök	18 óra 45 pertől Filmvetítés a plébánián.
Július 16. Szombat	Családi nap Püspökszentlászlón.
Július 24. Vasárnap	15 órakor Szentmise Nagytótfaluban.
Július 28. Csütörtök	18 óra 45 perc Filmvetítés a plébánián.
Július 30. Szombat	10 órától - 12 óráig Nikodémus óra a templomban. 15 óra 30 perctől Imaóra a templomban.
Július 31. Vasárnap	16 óra Szentmise Kistapolcán.

Személyi és területi változások a pécsi egyházmegyében.

Udvardy György pécsi megyéspüspök az egyházmegye lelkipásztori ellátásának biztosítása érdekében 2016. augusztus 1-jével az alábbi személyi és területi változásokat rendelte el.

A plébánia vezetéséről korábban lemondott Herendi János tb. kanonok, c. apát, bátaszéki, valamint Kolbert Mátyás németkéri plébános urakat nyugállományba helyezte. Dr. Kormon József tb. esperes, szajki plébános urat egészségi állapotára tekintettel kérésére nyugállományba helyezte.

Kürtösi Krisztián döbröközi plébános urat Bátaszékre, Bukovics István sióagárdi plébános urat Döbröközre, dr. Tamás Roland székesegyházi plébános urat Szajkra helyezte át. Az egyházmegyén kívüli szolgálatból visszatérő dr. Kajtár Edvárd spirituális úr a Székesegyházban lesz plébános. Korábbi beosztásait érintetlenül hagyva Májer Róbert püspöki szertartó, jegyző, templomigazgató úr székesegyházi kápláni kinevezést kapott.

2016. július 1-jével Sümegi József állandó diakónus úr a bátaszéki plébánia munkatársaként a bátai Szent Vér Kegyhely öre lesz, ezért augusztus 31-ével az egyházmegyei tanfelügyelői feladat alól felmentést kap.

Berecz Tibor és Láposy Péter újmiséseket további tanulmányok végzésére őszől Rómába küldte. Sas Norbert diakónus úr az őszi félévben befejezi tanulmányait az Esztergomi Szemináriumban, majd lelkipásztori gyakorlatra plébániára kerül.

Az egyházmegye rendezési tervét szem előtt tartva a sióagárdi plébánia Zombához, a németkéri plébánia Pakshoz, a várdombi plébánia Szekszárdhoz, a dunaszekcsői és mőcsényi plébánia Bátaszékhez, a cikói és grábóci plébánia Bonyhádhoz, a somberek plébánia Véméndhez kerül oldallagos ellátásra.

/Pécsi Egyházmegye/

Júliusi imaszándékok:

Egyetemes: Hogy tiszteljék azokat a bennszülött népeket, akiket identitásuk, sőt pusztá létük miatt fenyegetés ér.

Evangelizációs: Hogy a Latin-Amerikában és a karibi szigeteken az egyház az egész földrészre irányuló missziója során megújult lendülettel és lelkesedéssel hirdesse az evangéliumot.

